

nings Tryk baade paa Regeringen og paa de Mænd, om hvilke man kunde tænke eller frygte, at de vilde sige Vælgerne Sandheden.

Det er muligt, at dette Forsøg vil lykkes. I saa Tilfælde bære Vælgerne selv Skylden. Ethvert Samfund faar de Skatte- love, det fortjener, og faa vi ikke bedre Love end de, der her foreligge, have vi ikke fortjent dem bedre.

Jeg skal endnu pege paa et meget uheldigt Punkt i Forslaget om Formue- skatten. Baade med Hensyn til Indkomst- og Formueskatten har man til en vis Grad taget sit Forbillede fra Preussen. Men man har udeladt flere af de humane Hen- syn, man i den preussiske Skattelovgivning har taget til Smaakaarsfolk. I Preussen stiger Progressionen i Indkomstskat saa- ledes: fra 0,6 pCt, altsaa $\frac{3}{5}$ pCt, ved Ind- tægter fra 900 til 1,050 Mk. og hæver sig efterhaanden indtil 4 pCt. paa store Ind- tægter. Den tvungne Selvangivelse begyn- der i Preussen først ved 3,000 Mk.; i Skatte- kommissionens Forslag er den fastsat ved 1,500 Kr. Den skattefri Formues Grænse er i Skattekommissionens Forslag sat til 3,000 Kr., hvilket absolut er meget for lavt. I Preussen begynder Formueskatten — den saakaldte „Ergänzungssteuer“ — ved 6,000 Mk., men der er desuden truffet den korrekte Bestemmelse, at Smaafolk, hvis Indtægter ikke overstige 900 Mk. først svare Formueskat ved en Formue af 20,000 Mk. Det er indlysende, at denne humane Bestemmelse er heldig og nødven- dig, for ikke at tage Brødet ud af Munden paa Enker, Invalider og andre, for hvem selv en lille Skat er meget trykkende. Det har glædet mig at se, at der er et Medlem af Skattekommissionen, nemlig det ærede Medlem for Randers (Knudsen), som har fremdraget disse Punkter i Betænkningen, og jeg skal derfor ikke komme nærmere ind paa dem. For øvrigt er Progression i Formueskat lige saa berettiget som Progres- sion i Indkomstskat. Denne Erkendelse har i de senere Aar banet sig Vej rundt om hos mange af Europas Statsmænd. I Holland, der i saa overordentlig meget ligner vort Land, begynder Formueskatten med $\frac{1}{7}$ pro mille ved 13,000 Gulden og stiger til 2 pro mille ved Formuer paa 200,000 Gulden og derover.

Jeg vil nu sige et Par Ord om et an- det af Forslagene, nemlig det om Tiende- afløsningen. Dette Forslag byder utvivl- somt Landbefolkningen Fordele. Men naar Statskassen yder et Tilskud af 1 Million Kr. aarlig, maa dette Hul jo rime-

ligvis snart fyldes ad anden Vej. Gennem- føre vi ikke samtidig en frisindet Toldre- form med særligt Hensyn paa at lette For- brugsskatterne for den mindre bemidlede Del af Befolkningen, vil det væsentlig blive Forbrugerne, og deriblandt ikke mindst Arbejderne baade paa Landet og i Byerne, der komme til at bære en Del af Tiendebyrden.

Det ærede Medlem for Vestervig (N. Andersen) omtalte Professor Falbe-Han- sens interessante og tankevækkende Af- handling om Indkomstkildebeskatningen i Nationaløkonomisk Tidsskrift. Jeg har ogsaa tidligere læst den og allerede i for- rige Samling anbefalet ærede Kolleger her i Tinget at gøre det samme. Men bortset fra Skatteborgernes Indtægtskilder maa Lovgivningsmagten selvfølgelig stadig have sin Opmærksomhed henvendt paa Statens egne Skattekilder. Naar man her i Lan- det taler om udtømte Skattekilder og Van- skeligheden for Stat og Kommune ved at faa Indtægterne til at slaa til, ængster man sig i Virkeligheden uden Grund. Naar man først er paa det rene med, i hvor stor Udstrækning Stat og Kommune skulle dele Forvaltningen, saa er det ikke vanskeligt her i Danmark at skaffe Mid- lerne. Udviklingen burde her gaa i Ret- ning af et udvidet Kommune- og et simpli- ficeret Statsstyre. Det vil ganske natu- rligt medføre en Begrænsning af Statens og en Stigning af Kommunernes Indtægter og Udgifter. I England forvalter Kom- munernes Skattevæsen 40 pCt., i Preus- sen 35 pCt., i Frankrig 23 pCt. af Stats- skattens Beløb. Frankrig lider, som be- kendt under et ødelæggende Statsoverfor- mynderi med en Mængde overflødige Embedsmænd.

Naar en Kommune driver Gasværker, Sporvejsrouter og lignende Erhverv, saa fordrer man et rimeligt Overskud og dæk- ker med dette Overskud en Del af Kom- munens Udgifter. En af de mest for- sømte Skattekilder, det danske Statsregn- skab udviser, er Statsjernbanevæsenet. I andre Lande afkaste Statsbanerne et be- tydeligt Nettooverskud, der ofte andrager fra 50—70 pCt. af de samlede Udgifter. I en Opgørelse for 1894 figurerer Jernbaner- nes Nettooverskud med 385 Millioner Mk. i Preussen og 102 Millioner Mk. i Østrig-Un- garn; men selv i mindre Stater opnaar man et meget betydeligt Overskud: i Bajern efter samme Opgørelse 39 Mill. Mark, i et lille Land som Württemberg 14 Mill. Mark. I Frankrig tilhøre Jernbanerne private Selskaber; Staten driver kun ganske en-